

ՈՒՂԵՐՁ ԱՌ ՄԱՅՐ ԱԹՈՒ Ս. ԷՋՄԻԱԾԻՆ

Առաջվաճ է Լիբանանի հայկական Լիբանոնօրջա դպրոցների վարիչ Տ. Բարկէն վարդապետ Վարժապետյանի հետեյալ գրութիւնը.

«Ամենապատիւ Տէր Գէորգ Սրբ. արքեպիսկոպոս Չօրեքճեան, Ազգընտիր Տեղ. Ամեն. Հայոց Մայր Աթոռոյ Ս. ԷՋՄԻԱԾՆԻ

Ամեն. Սրբազան Հայր,

Ամենուն պաշտելի և փառելի Մայր Ս. Աթոռոյ սէրը, և մանաւանդ— ԷՋՄԻԱԾՆԻ—Հոգեոր Ամսօրեայի մեղ հասնելը մղիչ ոյժ եղան ինձ որ իմ սրտաբուխ դրացումներս յայտնեմ Ձեր Բարձր Սրբազնութեան այս առթիւ:

Մեր Հոգեոր Հօր Գեր. Տ. Սաղ Սրբազանի Ձեր անձի մասին ունեցած որոտայայտութիւնը ինձ մեծ համարձակութիւն կը ներշնչէ իբր սրդի մօտենալ Ձեր Բարձր Հայրութեան. վասնոր Տ. Սաղ Սրբ. Հայրը զՁեզ մօտէն ճանաչելու բարեբախտութիւնը ունենալով, յայտնեց, թէ ինչպիսի Հայրական և սիրալիր, խոնարհ և բարեացակամ հոգի մըն է, որ կրթնակի Ձեր Սրբութեան անձին մէջ:

Մայր Աթոռոյ Ամսօրեայի երեւման առիթով կուգարկեմ ՈՒՂԵՐՁ մը Կիլիկեան Թեմերու Հայ մանկանց կողմէ, որանք մեր կրօնական ու դուռ հոգեոր Դպրոցներուն կաշակերտին: Մեր սոսորական վարժարաններուն մօտ ունինք նաեւ բաղմաթիւ դպրոցներ. և այս Չեանարկը Կիլիկիոյ Կաթողիկոսարանի հսկողութեամբ, մեր անարժանութիւնը Ընդ. Տեսուչ Կարդուած է սոյն չափ պատասխանատու դորձին: Պիտի խնդրէ որ օրհնէիք մեզ, մեր սաներն ու դպրոցները և այս դորձը Ձեր աղօթքներուն մէջ յիշելով զնանք: Մատչելով ի համբոյր Ձեր Սրբութեան Ս. Աջոյն:

Մնամ սրդիական խոր յարգանք, հաւատարիմ ծառայ
Մեր պաշտելի Մայր Աթոռոյ և Ձեր Բարձր Սրբազնութեան
Բարկէն Վարդապետ Վարժապետեան:

«Ուղերձ Հոգեւոր Ամսագրի ի լոյս բնծայման առթիւ»

«Հայ ժողովուրդը հիմնուել է Ս. Լուսաւորչի Աջի վրայ»:

(Ա. Դաւրիժեցի)

Աշխարհի երեսին ամենաբաղցր, խանդավառիչ լուրերը Մայր Հայրենիքէն հասած լուրերն են մեզ պանդուխտ Հայ պատանիներուն համար: Ներկայ Հայրենական մեծ պատերազմի ընթացքին ողբերգին մեզ մեր Հայ հերոսներու սխաղործութիւնները: Մեր օրերուն մենք կրցինք տեսնել նոր դարերուն վերապրող Մամիկոնեաններ, Բաղրատունիներ, Կամսարականներ և մեր բոլոր հին հերոսները, Կարմիր Բանակի շարքին հերոսութիւններ կատարող Հ. Բաղրամեաններու, Ա. Ղազարեաններու, Ն. Ստեփանեաններու և հազարաւոր մեր այլ հերոս մարտիկներու անձին մէջ: Իրենց հանդէպ մեր ունեցած սքանչացումը մեզ իրենց նմանելու կը մղէ: Իսկ իբրեւ Հայոց Ս. Եկեղեցւոյ հաւատացեալ տղայք, մենք կը նկատենք էջմիածին ամսագրի մեզ հասնելը ամենաթանկագին նուէր, զոր երբէք կարենար բնծայել Մայր Աթոռ իր պանդուխտ դուռակներուն, մանաւանդ մեզի, ոչ կապրինք օտար առաջներու տակ Հայրենիքի, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի կայրօտով:

Ինչպէս որ մեր Ե. դարու թարգմանիչների խումբերը մի ոսկէ դար ստեղծեցին, Տիրոջ կամքը Հայ ժողովրդին թարգմանելով, մենք կը հաւատանք որ մի այլ ոսկեդար ևս մեր առջև ունինք, և այդ պիտի կերտուի Մայր Աթոռէն ու Հայրենիքէն կատարուած հասարակութեան մշակումով, աշխիւնն Հոգեւոր դրականութեամբ, մշակոյթով և Հայրենասիրութեան մշակումով:

Պանդուխտի անապատային մեր կեանքի մեջ ԷԶՄԻԱՄԻՆ, ամսագիրը մի պիտիս պիտի ըլլայ մեզ համար, որու շնորհիւ միեմտարութիւնք, մինչև այն օրը, երբ լսենք Ս. Էջմիածնէն ու մեր պաշտելի Հայրենիքէն մեզ հասնող կոչը. «Եկայք, որդեակք իմ, Ձեր մօրն այցելութեան»: Մինչև այդ մեծ օրը մենք Ս. Էջմիածնով պիտի խանդավառուինք, զայն պիտի երազենք և անոր տեսիլքներով պիտի ապրենք, վասնորի նա մեր Ս. Հայրերու մեծ հաւատքին պարխապն ու բերդն է, վասնորի նա հիմնուած է Ս. Լուսաւորչի Հաւատքով ու իր վրայ. «Հայ ժողովուրդը հիմնուել է Ս. Լուսաւորչի աջի վրայ»:

Համրոյր քեզ, Ս. Էջմիածին, յարգանք քեզ Մայր Աթոռ և որբազան Հայրենիք»:

Ներկայ ողերձը գրուած է Կիլիկիոյ կաթողիկոսութեան Կիրակոսօրչայ գաղթական Հոգեւոր վարժարաններու աշակերտութեան կողմէ: